

De gele wereld van Nick Ervinck

Gele schoenen, gele gsm, gele mappen in zijn bureau. Alleen geel haar is voor Nick Ervinck een brug te ver. De jonge West-Vlaming zet voor Beaufort04 een acht meter hoge golvensculptuur in de Bredense duinen.

EEFJE RAMPART

We ontmoeten Nick Ervinck (30) in zijn atelier in het West-Vlaamse Lichtervelde: een oude garage die twee jaar geleden tot kunstfabriek werd omgetoverd. Hier woont en werkt de kunstenaar, die de jongste jaren internationale furor maakte en tot in Shanghai en New York exposeert. Nick leidt ons rond en rijgt als voldeerde personages zijn kunstvisie in volzinnen aan elkaar. Vragen stellen hoeft niet, merken we op. Hij lacht. 'Over mijn werk kan ik blijven praten.'

Nick Ervinck studeerde in 2003 af aan de Academie van Gent en werkt sinds 2007 als zelfstandig kunstenaar. Hij tast de grenzen af tussen de virtuel en de echte werkelijkheid. Hij denkt ontwerpen uit op de computer en maakt vervolgens 3D-prints, installaties en driedimensionaal werk. Het belangrijkste proces speelt zich af in zijn hoofd. De kleine sculpturen komen zelfs afgewerkt uit de 3D-printer, op de lakaag na.

'Kunst is vaak ambacht, maar hier komen weinig menselijke handen aan te pas', zegt hij. 'De 3D-prints vergen weinig fysieke arbeid, maar alle grote werken worden handmatig gemaakt, en dan spreken we soms over duizenden uren polijstwerk. Critiek krijg ik wel. Voor de nieuwe-media kunstenaar werk ik te klassiek, de klassieke kunstenaar houdt niet van nieuwe media. Maar ik laat me niet tegenhouden. Dit is kunst die via andere denkpatronen tot stand komt.' In zijn atelier poot het van de bedrijvigheid. In de bedwelmende lucht van polyurethaan schuren stagiairs metershoge schuim-

Nick Ervinck: 'Het zoveelste figuratieve beeldje maken, zegt me niets.'

© Jimmy Kets

sculpturen glad, verderop wordt aan een zitbank gewerkt. In het bureau boven zit een extra tekenaar. Ervincks droom is allang geen eenmanszaak meer. 'Dit kan ik nooit op mijn eentje. Dat schuren alleen al, daar kruipt enorm veel tijd in.'

Grenzen

Ervinck ziet het groot, en dat was van bij de start zo. 'Toen ik in een zelfgebouwde studio op een aardappelveld van mijn ouders begon, vroeg iedereen zich af hoe ik die 120 vierkante meter vol zou krijgen. Na een jaar was ik al extra ruimte aan het zoeken. Nu droom ik van een ontwerpstudio waar ik hoge sculpturen zoals die *Onthep* voor Beaufort in hun geheel kan realiseren. *Onthep* heb ik in twee delen moeten maken.'

De sculptuur voor Beaufort is inderdaad enorm, en dat zien we vaker bij u. Houdt u van groot?

'Ja. Groot is nog meer grenzen opzoeken. *Onthep* heeft een gigantisch skelet om de windkrachten van de kust te trotseren. Groot was hier logisch. Het strand kan je om mogelijk trotseren met iets kleins. *Onthep* is de golfbreker met opspattend water, maar tegelijk zie je er een virtuele massa in die ik moment kan beginnen bewegen. De drie poten geven het werk elegantie en maken er een wezen van. Ik zie er zelf soms referenties naar de giraf van Dali in.'

Zoals in al uw werken wordt er veel geggereerd.

'Het zoveelste figuratieve beeldje maken, zegt me niets. Dan vind ik liever een nieuw monster uit. In mijn werk zitten herkenbare elementen: een olifantenhof, engelenvleugels, *Spiderman*, aspecten van de menselijke anatomie... Dat is de zachtzinnigheid van de 21ste eeuw. Ik put uit een computerarchief van meer dan 60.000 beeldjes.'

Die fantasiewereld, is dat een vlucht?

'Minder dan toen ik student was, al kan ik me nog altijd verliezen in sciencfiction. Voor mij de manier om mijn hoofd leeg te maken.'

Wie door uw portfolio bladert, botst overal op de kleur geel.

'Toen mijn moeder me vroeger naar de kledingwinkel in Kortemark meenam, wisten de dames al dat ze alleen geel moesten bovenhalen. Aan de kleren kreeg ze toch niets anders verkocht. Op de kunsthumaniora had ik moeite met het uniform. Les krijgen over kleurenleer en op de speelplaats in een mierenkolonie van blauw staan, dat vond ik tegenstrijdig.'

Aan de academie kon ik me gelukkig laten gaan, gele sokken, gele gsm, gele fiets...

Geel haar?

'Overwogen. Voor mijn sculpturen gebruik ik ral 1003, de kleuroede die ook voor straatstenen gebruikt

wordt. Geel heeft een signaalfunctie. Ik ben niet iemand die een donkere wereld neerzet, ik hou van vrolijkheid, cyberspace, utopie. Toch is het niet mijn doel om alleen met geel te werken.

Stond het in de sterren geschreven dat u kunstenaar zou worden?

'Tot mijn vierthien heb ik met lego gespeeld. Toen mijn neven een

computer kochten, stortte ik me op games. Ik was een computernerd, maar ik koos voor spelen als Sim City, waar bouwen en redeneren aan te pas kwam. Voor lego gold dat ook. Ik speelde niet, ik bouwde. In mijn opleiding kwamen zowel de klassieke beeldhouwkunst als videokunst en games aan bod, en die wisselwerking zie je nog in mijn werk. Keramiek blijf ik een van de machtigste mediums vinden. Ik ben gefascineerd door Henry Moore, die in zijn tijd al bezig was met sculpturen in sculpturen. Met de computer kan je daar veel verder in gaan.'

Uw werken heten *Agrieboez*, *Bortoby*, *Edinariaaz*... Hoe komt u aan die namen?

'Die onthoudt toch niemand. (*lacht*) Het is een droom van me om ooit een encyclopedie uit te brengen. Ik heb nooit iets gevoeld voor 'Untitled' of hele beschrijvende titels, dus ben ik woorden be-

'Onthep' van Nick Ervinck: een monster in de duinen. © Jimmy Kets

ginnen om te draaien en te spelen met letters. Geen enkele naam komt op voorhand voor op Google, zo kunnen mijn werken geen fonte comotatie krijgen.'

Maakt u kunst vanuit gevoel of verstand?

'Dat's een moeilijke. Ik vertrek van een idee, en werk uit met gevoel. Ik ben geen conceptuele kunstenaar die het hoofd de absolute prioriteit geeft. Ik ben wel een controlefreak en ga tot het uiterste. Gelukkig heeft mijn vriendin af en toe tegengewicht.'

Wat is het mooiste compliment dat u gekregen hebt?

'Iets wat een straatveger zei, die naar mijn werk in de Zebrastraat in Gent stond te kijken: 'k verstaon er niet van, m'kvin et schoïne'. Iemand raken blijft toch het fundament.'

Het werk van Nick Ervinck is te zien op de Spinozadijk in Bredene.